

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Ioannis Calvinii, Magni Qvondam Genevensivm Ministri,
Vita, Moribus, rebus gestis, studijs, ac denique morte
Historia**

Bolsec, Hieronymus

Coloniae, 1582

VD16 B 6510

Capvt IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34782

à nouandis rebus abstinere. Quod si facerent, duros se operam polliciti sunt vt in ea Synodo, quæ Tiguri ante Pentecosten celebranda esset, eorum ratio, eiusque, quod ipsi postulassent, haberetur.

CAPVT IX.

EO, quem dixi, xix. Aprilis die ad Præfectos de Gez & Ternier hæc relata res est, & cum eis de ea communicatum, qui, in cæremonijs & cœnæ administratione vna eademque per omnia ratio vt obseruaretur, neue aliqua mutatio fieret, duros se operam sunt polliciti. Et quidem quòd eo mane Courault postamicas, & singulari ex affectu profectas obtestationes, quibus sæpe tum ipse, tum eius quoque socij sollicitati fuerant, spretis etiam seueris illis, ne in magistratum inueherentur, neue opprobrijs hunc & iniurijs incesserent amplius, edictis, maiori quàm vnquam insolentia in eos declamauerat, concionandi officio, atque munere ei tum interdixerunt. Et eodem die is, quæ vocat Galli le grand Saultier Farellum & Caluinum in suis quemq; ædibus etiã conuenit, ex Senatus sententia mandatoque, vt ne alio, quàm Ecclesiæ Bernenses consueuissent, modo cœnam exhiberent, & ne quicquam innouare vellent, rogaturus. Cui disertè rotundisque verbis parituros se, & quæ Bernenses ordinassent, obseruatuos pernegarunt;

C

runt;

runt; idque illorum responsum ipse ad Senat-
tum retulit. At Courault contrà quàm ei pri-
diè mandatum fuerat, in Paschæ Vigilijs, xx. A-
prilis die, ad S Geruasium suggestu conscenso,
maiores in magistratum, quam vnquam iniuri-
as & contumelias effudit. Ob quam contuma-
cem rebellionem in carcerem abductus est.
Quod simulac Farellio & Caluino fuisset re-
nunciatum, ad Senatores in curiam ingressi,
inter alia nimis quam arroganter & perau-
dacter prolata verba, quæ Christianam mo-
destiam minime decebant, Farellus pleno
stomacho in hos sermones prorupit; Factum
ab i-lis nequiter atque improbè, sicut essent
etiam nefarij, improbi, & iniqui, quorum
consilio, atque opera in vincula coniectus
Courault esset, quiue hoc factum approba-
rent. Quastentas iniurias & contumelias, li-
cet in ipsius Concilij confessu in præsentem
Dominos protulissent, rogati nihilominus
iterum sunt humanissimè, Bernensibus vt
Dominis morem gererent: Sed iterum illi ex-
pressè negarunt & domum quisque suam re-
uerfi sunt. Nihilominus proceres metu valdè
consternati, ne, si aliter, quàm consueuissent
& Bernenses fœderati atque socij eorum vel-
lent probassentque, cœna administraretur, cõ-
fusionis turbationisque inter ciues fomen-
tum hoc atque causa esset, etiam tertio mag-
num Saultier ad Farellum & Calvinum mi-
serunt

ferunt, vt hoc ab eis contenderet; Sed constanter rotundèque etiam tertio recusarunt. Cæterum Dominis neque hoc satis fuit, sed cum omnes sibi vias ineundas censuissent, quibus à ciuitate, cui præerant, tumultum auerterent, & ad Bernensium se voluntatem, quoad sacrorum in suis quoque Ecclesijs ritum conformantes, in eorum amicitia persistere possent; hoc etiam quartum consilium ceperunt, vt Dominum Ludouicum Diesbachium, apud Bernenses nobilitate generis clarum, admodumque honoratum & magnæ auctoritatis virum, qui tum fortè sub meridiem Geueuam ingressus erat, adirent. Quem, postquam ei Bernensium literas de iisdem retinendis ritibus exhibuissent, & simul proteruam obstinatamque ministrorum suorum, Farelli & Caluini, rebellionem, à nullis, hoc precibus impetrari posset, exposuissent, rogarunt, dignaretur ipse quoque ad hanc in cæremonijs concordiam eos exhortari, & ne quam tumultuandi ciuibus vicinisque subsannandi occasionem dare vellent, commonefacere. Quid ministri autem Farellus Calvinusque, tantine viri auctoritati cesserunt? minimè hoc quidem; sed neque Domini de Diesbach ratione vlla habita, certè non maiori, quam qui hoc antea sollicitarant, in obstinatione sua persistenterunt, nihil se facturos plane professi. Atque eccum tibi præclarum & illustre eius, quam Beza inter sanctum diuinumque

Paulum, & suum parentem, magistrum, amicum Calvinum iustituit, comparisonis exemplum, argumentumque. Et illius quidem hæc vox est; quis conturbatur inter vos, & ego non vrer? Hic autem vniuersam videt Ciuitatem commoueri propter eam, quam introducere nitebatur consuetorum rituum mutationem; quæ inde inter Bernenses & Geneuenses provenire inimicitia possent, huius oculis proponuntur, neque quicquam mouetur sic tamen; sed manet totus inexorabilis, obstinatusque perfistit. Quid est, si non Diabolica hæc est & infernalis obstinatio? Vestrum, quicumque estis viri boni, & cordati, iudicium appello.

CAPVT X.

HAnc duorum ministrorum tantam animi duritiem & obstinatum contumaciam postquam Syndici atque magistratus perspexissent, sui esse muneris crediderunt, ne qua mutatio in cœnæ, quæ postridie administranda erat, cæremonijs fieret, providere, & quæ hinc exoriri posset, offensionem obuiam ire, ideoque concionandi provinciam per urbem, & quantum Geneuensium se extenderet iurisdictio, illis ademptam, cuidam Henrico Mario, vt is postridie, ipso Paschæ festo, & concionaretur, & cœnam distribueret, mandarunt. De quo Farellus & Calvinus certiores redditi, Marium hunc domi suæ conuen-